

Abolicionizem, vprašanje rase in razreda

I. Abolicionizem, vprašanje rase in razreda

Vídeo, 2018

Avtorica: Linda Porn

Nastopajo: Kali Sudhra, Clara Niroc in Ninx Putx

Produkcija: Aproxex

Montaža: Julieta Ferryra

Ilustracije: Pnitas

Video Linde Porn »Abolicionizem, vprašanje rase in razreda«, je bil leta 2018 posnet v počastitev mednarodnega dneva boja proti nasilju nad spolnimi delavkami_ci (ki ga obeležujemo 17. decembra). Video kritično preizprašuje zgodovinske in današnje predpostavke feminističnega abolicionizma. Na jedrnat način prikazuje zgodovino abolicionizma, njegovo versko poreklo, pripadnost premožnim družinam, vezanim na kolonialne kapitalistične vlade, antipornografsko gibanje v ZDA in trgovino z ljudmi, ki jo trenutno upravlja Trdnjava Evropa za nadzor nad spolnimi migrantskimi delavkami_ci z globalnega juga.

¹ Linda Porn je diplomirala na mehiškem Laboratoriju za kmečno in staroselsko gledališče. Je aktivistka, vizualna umetnica, feministka in spolna delavka. Posveča se performansu, postpornografiji in video umetnosti. Raziskuje feminizirana telesa; telo je zanjo izhodišče za prevpraševanje spola in identitete, pri čemer se najpogosteje osredinja na feminizirana telesa tretjega sveta, lezbična in kolonizirana feminizirana telesa. Svoje znanje dramske umetnosti je delila z ranljivimi skupinami (na povabilo mehiškega nacionalnega sveta za kulturo in umetnost – CONACULTA) in sindikaliziranimi učitelji v Murcii. S svojimi deli se hkrati bori za pravice spolnih delavk_cev. Večino del je predstavila v Španiji, Združenih državah in na Kubi. / Linda Porn graduated from the Laboratory of Peasant and Indigenous Theatre of Mexico. She is a visual artists and feminist dedicated to performance art, post-porn and video art. She explores feminized bodies – for her, the body is the starting point for questioning gender and identity, and her work is most commonly focused on Third World feminized bodies, as well as lesbian and colonized feminized bodies. She has shared her knowledge of dramatic art with vulnerable groups in Mexico's National Council for Culture and Arts (CONACULTA) and the Teacher's Trade Union in Murcia, and has created contemporary art works in support of sex workers. She has presented most of her work in Spain, United States and Cuba.

Video prikazuje celoten ideološki trend, ki je povezan z razrednimi vprašanji (dobra buržujka vs. kurba) in rasnimi vprašanji (dobra belka z univerzitetno izobrazbo vs. kurba migrantka), pri čemer kurbe buržoaznemu razredu nastavljajo zrcalo, ko gre za nasilje in goljufije heteroseksualne buržoazne družinske celice; spregovorijo tudi o belkah z univerzitetno izobrazbo in o njihovem diskriminatornem odnosu do migrantk_ov v imenu t. i. lastne emancipacije.

Video v zadnjem delu na kratko pove, da je trgovina z ljudmi izraz, ki se uporablja za nadzor in kriminalizacijo spolnih migrantskih delavk_cev v Evropi. Feministični abolicionizem je izkoriščanje enega razreda po drugem, kolonialno plenjenje ene »rase« po drugi.

Feministično abolicionistično gibanje se je oblikovalo pod vodstvom konzervativnih in verskih elit viktorijanske dobe in je nasprotovalo zakonski regulaciji, ki jo je promoviral Napoleon I. Ta je na prostitutke gledal kot na vir okužb in od njih zahteval, da so morale opravljati obvezne zdravniške preglede, da bi lahko nadaljevale s svojim delom; nekatere so ga imenovala spekulum in državni posiljevalec. Abolicionistke so se borile ne le za te obvezne preglede, ampak tudi za zdravstvene preglede strank. To je bil eden od razlogov, s katerim so skrivale svoj pravi boj: rešiti prostitutke iz slabega življenja, nevednosti in pogube. Vzpostavile so torej, tako kot danes, hierarhični odnos med revnimi ženskami in buržujkami, in sicer s pomočjo morale in binoma dobra/slaba ženska, ter se pritoževale nad spolnimi praksami moških, ki jih do takrat nihče ni omenil kot nepoštene. To je bila hierarhija dobre vere, ljubezni in sočutja; večina je bila dobrodelnih kristjank, ki so hkrati delovale v smeri konstrukcije sočutne, verujoče in čiste ženskosti, ki je meso dojemala kot zapor duše. Te ženske so sprejele spolno represijo in s tem modelom jim je uspelo doseči državljansko svobodo v skladu s kodeksi, dodeljenimi ženskosti. Njihovi sopotniki, možje, očetje in bratje, pa niso imeli le državljanske svobode, ampak tudi spolno svobodo, ki so jo uživali s kurbami.

Tako so se v zahtevi po popravi krivic za svoja telesa, predana morali, obrnile proti kurbam in nas (kurbe) okrivile za različne spolne prakse svojih partnerjev, saj niso mogle neposredno kriviti sistema, ki jim je dal glas.

Danes ni nič drugače, čeprav je preoblikovano. Najmočnejši glasovi abolicionističnega gibanja so iz določenega družbenega razreda in določene »rase«. V »migracijskih tokovih« so s svojo ideologijo našli obliko rasne in spolne kolonialne hierarhije za nadaljnji nadzor nad telesi in spolnostjo; ta je v skladu s socialnim modelom, ki ga vsiljuje zakon o tujcih. Starodavne oblike kolonializma in rasizma, ki tvorijo »drugo_ega« v evrocentričnih in tutorskih okvirih, se ohranjajo z rasno komponento ter s feministično držo

Abolicionismo, una cuestión de raza y clase [Abolicionizem, vprašanje rase in razreda], 2018, 18 min 8 s / Linda Porn

odpuščanja, ki je zelo podobna krščanski praksi, v smislu »bitja z dušami«; in če citiram španske misijonarje v kolonijah, si zaslužijo usmiljenja, da bi jih rešili same pred seboj. S teorijami spola vzpostavijo binome, kot so ženska/moški, žrtev/nasilnež, posiljevalec/posiljena, oseba/divjak, razsvetljen/ignorant, islam/krščanstvo, sever/jug in neskončno število drugih, ustvarjenih za evrocentrično in krščansko hetero-patriarhalno družbo. Teorije, ki jih uporabljajo, vzpostavljajo tudi okvire znotraj spolnosti in načine dojemanja telesa na ravni želje; omenjajo empatijo za diskvalifikacijo spolnega dela, kar hkrati potrjuje kapitalistični model produkcije, v katerem je prostor seksa dom heteroseksualnih ali homoseksualnih zakonskih zvez, zdravih in monogamnih evropskih delavk_cev. Tu morajo biti domača, spolna in reproduktivna opravila polna empatije, torej opravljena brez plačila. Enako velja za transspolnost, ki je obstajala pred kolonizacijo Abya Yale (izraz, ki ga antirasistične filozofske smeri uporabljajo kot prvotno ime ozemlja, ki so ga osvajalci pozneje poimenovali Amerika), skupaj z drugimi izrazi za spol in spolnost, medtem ko je bil s kolonizacijo vsiljen binom moški/ženska, v razsvetljeni Evropi pa je bila transspolnost označena kot disforija, čemur sta sledila pregon in kaznovanje.

Abolicionistični feminizem je bil vedno povezan s patriarhalnimi institucijami, kot so cerkev, ki ženskam posreduje moralno sporočilo in jih obsodi, če se ukvarjajo s spolnim delom, represivni državni organi, ki jih kaznujejo, če delajo na ulici, in kriminalizirajo, da le ne bi zasedale javnega prostora, institucionalna zaščita mladoletnikov z zakonsko urejeno krajo otrok in zakon o tujcih ter na njegovi podlagi rasno čiščenje in zloraba delovne sile migrantskih delavk_cev za sistemsko izkoriščanje.

S tem besedilom želim prispevati k refleksiji in vas povabiti, da razmislite o razlogih, zakaj je nov sindikat OTRAS² napaden in zavržen, ter poudariti, da zgodbe o nas ustrezajo sistemu in ne resničnosti.

II. Sedanji abolicionizem v Kraljevini Španiji

Ninx Putx. - V tretjem delu videoposnetka je v ospredju ideja govoriti o feminističnem abolicionizmu danes. Radi bi povedali, kako diskurz o trgovini z ljudmi deluje v korist nadzora nad določenimi subjekti, zlasti ljudmi z globalnega juga in migrantskimi spolnimi delavkami.

Trgovina z ljudmi je bila kot taka prepoznana od začetka kolonialne kapitalistične dobe, tj. v 15. stoletju. Do danes se ni veliko spremenilo v smislu njenih značilnosti, spremenilo se je geopolitično, pa tudi glede oseb, ki so žrtve trgovine z ljudmi, in glede tega, za kakšen namen gre.

Z našega aktivističnega stališča vse spolne delavke_ci nasprotujemo trgovini z ljudmi na splošno, zato čutimo potrebo po izražanju stališča nasprotovanja trgovini z ljudmi – ne le trgovini z ljudmi za spolno izkoriščanje, ampak na splošno vsemu trgovanju z ljudmi.

Kadar govorimo o trgovini z ljudmi, je običajno poudarek na spolni industriji, medtem ko se vsi drugi razlogi, zaradi katerih trgujejo z ljudmi, ne omenjajo; vključno s sezonskimi delavkami iz Huelve (ženskami, ki so prišle iz Maroka v Španijo obirat jagode) in ljudmi, ki prihajajo s čolni in so izpostavljeni trgovanju, vendar se o tem ne govori. Pozornost je usmerjena na vprašanje trgovine z ljudmi za spolno izkoriščanje, in čeprav spolne delavke_ci popolnoma nasprotujemo trgovini z ljudmi, poudarjamo, da je treba zajeti vprašanje trgovine z ljudmi v celoti in se ne osredotočati na najbolj rumeni tisk, ki nima nobene zveze s seksom. Ena izmed posledic zakona o tujcih, ki jo hočemo izpostaviti, je trgovina z ljudmi v znanem primeru sezonskih delavk iz Huelve. Za svoje delo so dobile mizerno plačo, odvzeli so jim potne liste in njihovi šefi so jih spolno zlorabili.

Kot spolne delavke_ci vemo, da španska vlada in zakon o tujcih popolnoma nasprotujeta spolnemu delu. Španska vlada tako popolnoma nasprotuje naši avtonomiji, da bi lahko opravljale_i svoje delo, zato nadleguje in preganja spolne delavke_ce. Ko je govora o trgovini z ljudmi, se vsi osredotočajo samo na trgovino z namenom spolnega izkoriščanja in niso pozorni na druge oblike trgovine z ljudmi, kjer veliko oseb živi zelo negotovo.

Celotna reševalna industrija živi od svojega predmeta, žrtve spolnega izkoriščanja oziroma spolne sužnje. Kot pravi Laura Agustín, vse nevladne organizacije v reševalni industriji viktimizirajo, za kar potrebujejo diskurz, ki

2 Sindikat OTRAS je bil registriran avgusta leta 2018. Septembra istega leta je vlada Pedra Sancheza označila ustanovitev sindikata kot zahrbtni gol in blokirala njegovo delovanje.

žensko z globalnega juga, ki migrira iz različnih razlogov, kot so osamosvojitve, prekernost, beg pred feminocidom in transfobija, označi za žrtev. Da jo definirajo kot žrtev, ji odvzamejo vso samostojnost in jo pretvorijo v nemočno bitje, ki še ne more sprejeti lastnih odločitev in vedeti, kaj je najboljše za njeno življenje, kaj bi rada delala in kje živela. Je oseba, ki ji primanjkuje samostojnosti in možnosti, ujeta je bila v trgovino z ljudmi in je zato žrtev spolnega izkoriščanja, spolna sužnja.

Številne ženske so po prihodu v Evropo označene kot žrtve trgovine z ljudmi. V večini primerov se same tako ne definirajo, čeprav so zadolžene in menijo, da so delovni pogoji izkoriščevalski ali zelo negotovi. Če se ne dojemajo kot žrtve, so izpostavljene sistemskemu nasilju: če se ne bodo definirale kot žrtve, ne bodo mogle pridobiti stalnega prebivališča ter bodo zaprte in pridržane v centrih za tujce. Gre za proces, ki prehaja iz viktimizacije do kriminalizacije, ko ženske nimajo več drugih možnosti kot sprejeti status žrtve trgovine z ljudmi, da ne bi bile kriminalizirane ali zaprte, da bi se lahko nastanile, da bi lahko v Evropi preživele.

Otroci žensk, ki so označene kot žrtve trgovine z ljudmi, so prav tako izpostavljeni nasilju, ko njihovim materam odvzamejo starševstvo in jih pošljejo v skrbništvo ali v posebno varstvo države. Potisnjeni so v zaporne centre (centre za mladoletnike), ne da bi imeli možnost srečanja z materami, dokler te ne sprejmejo statusa žrtve trgovine z ljudmi.

Zato trdimo, da obstaja oboroženi državni aparat za kriminalizacijo spolnih delavk_cev, v okviru katerega deluje reševalna industrija, dobronamerne nevladne organizacije in misijonarji, ki nas prihajajo reševati in nas označujejo kot žrtve. Nato nas vlada in njena uprava z zakonom o tujcih neposredno kriminalizirata in kaznujeta, ker smo izbrale migracijski projekt, s pomočjo katerega skušamo izboljšati svoje ekonomske in zaposlitvene razmere, in ker smo našle alternativo hlapčevanju. Zato nas kaznujejo. Zaradi zavrnitve služabništva in kljub temu, da prihajamo iz prekernih razmer globalnega juga.

III. Puta mestiza [Kurba mestica]

Puta Mestiza [Kurba mestica], 2014, 9 min 43 s, Linda Porn

Linda Porn v svojem performansu »Puta Mestiza« govori o spolnem delu in njegovem političnem pomenu. Dejanje poteka v kopalnici, napolnjeni s peno, izjave umetnice pa razkrivajo kolonialno migracijsko politiko in njene odnose s spolno industrijo. Dejanje vrezovanja besedne zveze »PUTA MESTIZA« na svojo roko je izvedeno z namenom kritike stigmatizacije spolnih delavk_cev, od katerih pridobivajo presežno vrednost, medtem ko zavračajo regularizacijo njihovega dela. Hkrati gre za kritiko rasizacije, ki migrant-ske spolne delavke_ce na Zahodu potiska na rob in jih politično utišuje.

Prevod iz španščine: Tjaša Kancler.

Redakcija prevoda: Marina Gržinić in Tjaša Kancler.

